

בס"ד כו' ניסן ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 18:58
 צאת השבת - 19:49
 רבנו תם - 20:39
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 716
 @ לא אומרים "צדקתך".
 @ "שבת מברכין" - חודש "אייר" יחול בימים רביעי וחמישי. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטרין : "ויהי דבר" (יחזקאל כ')

פרשת קדושים

השבת יא' לעומר
 פרקי אבות - פרק א'
 ביום שני-יום הזכרון לשואה

מלטייני הפרשה:
 הציווי להיות קדושים כי אנו עם קדוש.
 מצוות שבין אדם למקום.
 מצוות שבין אדם לחברו.
 מצוות של צדק חברתי: איסור הלנת שכר, נתינת מכשול לעיוור, איסור על לקיחת שוחד ועוד.
 מצוות התלויות בארץ והאזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
 ציווי על חובתינו להיות קדושים ושונים מאומות העולם ואיסור לנהוג כמנהג הגויים.

"קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוהיכם"
 לפי דעת האור-החיים: כל התורה משה שנה לגברים לבד ואת פרשת קדושים שנה לכולם (כמו בהקהל) גברים נשים וטף כסדר שהיו מקובצים במתן תורה... ומביא המדרש: "אמר ר' לוי: מה ראה לומר הפרשה הזאת בכינוס? למה לא אמר 'דבר אל בני-ישראל' כשאר הפרשות אלא 'אל כל עדת בני-ישראל'? לפי שכל עשרת הדברות כלולים בה! כיצד? בדיברות כתיב: 'אנוכי ה' אלוהיך' וכאן כתיב: 'אני ה' אלוהיכם'... (וכן לכל דיברה ודיברה)... הרי כל עשרת הדיברות כלולים בפרשה, לכך כתיב: "אל כל עדת..."

"לא תקלל חרש ולפניו פור לא תהן מכשול"
 לכל אחד יש חסרונות ומגבלות. לעתים אלה מגבלות בולטות כמו חירשות או עיוורון ולעתים חסרונות נסתרים יותר. התורה מצווה אותנו לא לנצל את חולשתו של אדם כדי לפגוע בו. ה' ברא את כולנו שווים גם אם בחיצוניות אנחנו שונים! ולכן הציבור נדרש לגלות מעורבות בסביבתו ולדאוג גם לחבריו החלשים.
"לא תכך רכיב"
 לשון-הרע אפשר לעבור עליו ב 17 לאוין, 14 עשה, 4 ארורין.
"חז"ל אומרים, שלשון-הרע גורם לעניות. רמז "פרנסה" אותיות "פה-רסן", המרסן פיו מלשון-הרע תהיה לו פרנסה בריות.
"מפני שיבה תקום והדרת פני זקן" (יט"ל"ב)
 אמר רבי אלעזר: כל תלמיד חכם שאינו עומד מפני רבו נקרא רשע, ואינו מאריך ימים ותלמודו משתכח, שנאמר "יזקב לא יהיה לרשע אשר איננו ירא מאלוהים". איהו מורא זה? כשהוא אומר כאן "יוראת מאלוהיך" הוי אומר: מורא, זה קימה מפני זקן ותלמיד חכם. (דעת חכמים)
"וכי תבואו אל הארץ ונטעתם" (יט, כג)
 אמר להם הקב"ה: אף-על-פי שתמצאו את הארץ מלאה כל טוב, לא תאמרו נשב ולא ניטע, אלא הווי זהירים בנטיעות. וכשם שנכנסתם ומצאתם נטיעות שנטעו אחרים, אף אתם היו נטעים לבניכם אחרים. (מדרש תנחומא)
"את מיטפטי תעשיו ואת הקתי תשמרו כלכת בהם"
 עיקר העבודה ביהדות הוא, שלא יעמוד אדם תחתיו ולא יקפא על שמריו, אלא ילך ויתקדם ויעלה במדרגות הקדושה. (כתב סופר)

"ואהבת לרעך כמוך אני ה'" (י"ט י"ח)
 כיוון שאתה אוהב את חברך, חברך אוהב אותך. יש כאן אהבה כפולה וכל אהבה - בגימטריא: 13. הרי כסך הכל 26 והוא שם הוי"ה. זה שאמר: "ואהבת לרעך כמוך אני ה'". לפי זה יש לבאר מה שאומרים בתפילה: הבוחר בעמו ישראל באהבה. דהיינו, על ידי אהבה שהם 26 הקב"ה בוחר בנו ומשרה שכינה בתוכנו.
"ואהבת לרעך כמוך אני ה'" (י"ט י"ח)
 אומר השפת אמת שמצוה זו קשה מאוד ולכן מסייע הפסוק אני ה', שאם תרצה לקיימה באמת אני יסייע בידך. ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה. לדאוג לחברו שיעלה בתורה זה נקרא אהבת רעך כראוי.
"כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל"
 צריך לקחת את כל התורה הרוחנית וליישם אותה כאן בארץ. לכן ארץ ישראל נקנית בייסורים, במלחמות, ובמאבקים וקשיים רבים. כאן צריך לבנות ולנטוע, ובתוככם להאיר את שם ה'. כאן בארץ ישראל העשייה מקבלת משמעות. כאן הוא בנין הגוף והורדת השכינה מן השמים לשכון על הארץ. כאן אנחנו מדליקים אש בבית המקדש, ומן השמים יורדת אש ופוגשת את האש של ההדיוט. כאן מקדשים את החומר, כאן הופכים גם דברים פשוטים לקודש קדשים.

פינת הניבים והפתגמים
ישר את הדורים = תוך בסכסוך, סלק קש"ים.
דור = פתול, שטח לא ישר.
דוגמה: הודות לתבונתו הצלילה האיש לישר את הדורים בין המאמנים.
מקור: אני אלך לפניך והדורים אישר [ישעיהו מב, ב]. (ניבונכון)

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

חודש אייר

במקרא קוראים אותו בשם "זיו". השם אייר בא מאכדית ופירושו כמו זיו, אור, והוא בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם בחודש זה הבא אחרי חודשי החורף הקודרים כחודש השני של האביב. המסורת היהודית מייחסת סגולות חשובות מאוד לאורו של חודש אייר. אור מחיה ומרפא, מרפא את הגוף ואת הנפש. כפי שזה רמוז בר"ת של השם **אייר** = "אני יי" ופאך" וכותבים את השם בשתי "יודין" - **אייר**, להדגיש שהריפוי מתייחס לגוף ולנפש. והסגולה הזאת אע"פ שהיא עונתית וקשורה לטבע השנה, באה לו לחודש מכוח הגאולה של יציאת מצרים שבו ריפא הקב"ה את ישראל ממחלות הגוף והנפש שחלו בהם במחנות העבודה של מצרים. חז"ל מספרים כשיצאו בני ישראל ממצרים היו חולים ובעלי מומים בגוף ובנפש, סומין וחירגים וחרשים. אמר הקב"ה התורה כולה שלמות שנאמר "תורת ה' תמימה", אתן אותה לבעלי מומין; הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה וריפא את בני ישראל מהמומים שלהם ואחר כן הביאם, בחודש סיון, למתן תורה. גם לעתיד לבוא, יקומו איש איש במומו, והחמה תצא מנרתיקה ותרפא את כל הקמים לתחיה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

איש אמו ואביו תיראו

המורא מתבטא בכמה מישורים, כמו: לא ישב הבן על כסאו של אביו, לא יסתור את דבריו וכדומה. הגישה הרווחת היום מדברת על "אהבה". על ההורה לאהוב את ילדו, לשדר לו אהבה זו באופן מוחלט. חז"ל בהוראתם בחינוך התייחסו לעניין ואמרו: "לעולם תהיה שמאל דוחה וימין מקרבת". האהבה כשלעצמה, חשובה היא ואין כמוה להביא להתפתחות תקינה וטובה של הילד. אך קשר הבנוי על מצע של אהבה בלבד, בו ההורה משדר לבנו רק אהבה, הוא מסוכן. קשר של אהבה נטו הוא קשר בין חברים, בו האדם מקבל את חברו כמות שהוא על מעלותיו ומגרעותיו, ואין כל תביעה לתיקון כלשהו במעשיו. וכאמור: "על כל פשעים תכסה אהבה" (משלי י'). הילד נתון לשליטתם של כוחות שליליים, אין לו עדיין די דעת כדי להבחין בין הטוב לרע. אילו ינהגו בו ההורים ביחס של אהבה בלבד, הילד יקבל גיבוי למידותיו ומעשיו הרעים, הוא עלול להתמיד בהם, ונמצאו ההורים מקלקלים באהבתם תחת לתקן. נוסף על האהבה חובה להוכיח את הילד על דברים בהם אינו נוהג כראוי, להראות לו פנים זועפות כשמעשיו אינם טובים.

מרכה והצלחה לילדינו

משה וריקי ישראל יי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לאושר ועושר רוחני וגשמי, לפרנסה טובה, ברכה והצלחה בכל משלח ידיהם. רפואה שלימה לכל לילדיהם, וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה.

רפואה שלימה

כ"ם - ש"כמה - פ"פאכ' בן זליכה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות. **נא לקרוא תהלים ולהתפלל לרפואתו.**

ישר כח וחזק וסרוק

לר' יניב עמרני הי"ו מהוועדה לתרבות תורנית העוזר והמסייע לאברכי יבנה השוקדים על לימודם ודואג לילדי התהילים של יבנה, על כל הפעילות הברוכה ועל תרומותו הנדיבה לחיזוק הדת בעיר

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

כ"גא"ב יי"על כ"ריאן הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים וימלאו משאלותם לטובה. לזרע קודש למאור וויזל הי"ו וזיווג לאלעד ועמית הי"ו

מרכות ואחול"ס לפסיים

כ"איתי וכלי מוסאי הי"ו להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה לילדינו **יצחק ושושנה מוסאי הי"ו ולנורית-חן דנינו מנב"ת** שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

רפואה שלימה

כ"ש"בהאי מוסאי בן זליכה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו רחל מנב"ת

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג **יצחק יוסף שליטי"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **21:30** השיעור יוקרן על מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם" **מקום מיוחד לנשים** **לעזרי ביבנה**

רפואה שלימה

כ"שרה בי"ב בת רבקה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות עם בעלה שלמה הי"ו

לע"נ הצנוע והענו

רחמים גואטה ז"ל בן זוהרה ומסעוד ז"ל ביום רביעי ל' ניסן פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

דינה חגלי ז"ל בת גיהרן ואלעזר ז"ל נפטרה כח' ניסן. ביום שני פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

למשפחת קפשיאן היקרה

צוות "אברהם יג"ל" משתתף בצערכם במות הצנוע והענו **יהודה הכפשיאן** בן מרים ז"ל שנפטר השבוע כ' ניסן נשגר נתחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

פסחה טובה ומחזקת

נפתח שיעור מרתק עם הרב **אפי"ר טאנז"ל** שליטי"א בנושא "פרקי אבות" **בכל יום רביעי** לאחר תפילת ערבית בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" **כל הציבור מוזמן**

כל הילדים מגיעים

לבית הכנסת "אוהל מועד" ביבנה **לחבורת "מתמידים"** & לימוד גמרא. **הפעילות בחינם ע"י אברך ירא שמיים** פרסים והפתעות למשתתפים, בימים: א,ג,ה, 18-19

רפואה שלימה

כ"שרה מי"ארה בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה חנניה הי"ו

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה יואל פארג' בן פרחה הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לאוי בת רבקה מנב"ת יעל לריאן בת רחל מנב"ת	שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל	מרבני לאוי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

פרקי אבות

הטעם שקורין פרקי אבות בימי הספירה, לפי שימים אלה ימים קדושים ונוראים, כיוון שהם ימי דין, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן נהגו לקרות פרקי אבות שיש בהם **דברי תוכחה ומוסר**, שבהיות לב האדם שבור, הוא עשוי יותר לקלוט דברי תוכחה.

ועוד טעם, לפי שבימים אלה ימי האביב, עשוי היצר הרע להסית את האדם ולומר לו, למה לך לישב על התורה ועל העבודה, מוטב שתצא לטייל בגנות ובפרדסים, והאדם עשוי לקבל את דברי היצר כיוון שהימים ימי פריחה, שהאילנות מלבלבים ומתחילים להוציא פירות נאים, לכן קורים בפרקי אבות ובספר משלי לעורר לב האדם שלא יגרר אחרי עצת היצר הרע, וישתדל לרדוף אחר מצות ומעשים טובים כדי שיזכה בחיי העולם הבא ולא יכלה זמנו בהליכתו אחרי תענוגי העולם הזה.

ועוד טעם, לפי שבימי המועד לא יתכן שלא יימשך אחר עצת היצר הרע, בגלל רבוי האכילה והשתיה, כיוון שבימי החגים יוצאים מסעודה אחת לשניה, ושובתים ממלאכה וטורח, שעל ידי דברי התוכחה והמוסר שיש בהם ישבר לבו של אדם. (ילקוט מעם לועז, אבות עמ' א-ב).

א מנהג ישראל לומר פרקי אבות בשבתות הקיץ. מנהג זה כבר הובא בטור (או"ח סי' רצ"ב) שכתב: ונוהגין באשכנז לומר פרקי אבות במנחה, וכן כתב רב עמרם, ובספרד אומרים אותם בשחרית, עכ"ל. ויש עוד הבדלים במנהג, שיש אומרים אותם רק מפסח עד שבועות, ויש שנהגו לומר אותם עד י"ז בתמוז, ויש קהילות עד ר"ח אלול, או עד ראש השנה. והמנהג היום אצל הספרדים לאמרם בבוקר אחר תפלת מוסף מפסח עד שבועות.

ב ולמנהג ספרד אומרים את כל המסכתא פעם אחת, אלא כיוון שיש ששה שבועות מפסח עד שבועות, ומסכת אבות אינה כוללת אלא חמשה פרקים, התעוררה בעיה, מה ללמוד בשבוע האחרון שלפני שבועות? על כן לקחו פרק ממקום אחר וצרפו אותו לכאן כדי להשלים את השבוע הששי. פרק זה מדבר בעניני קנין התורה ומעלותיה ומלמד אותנו את דרכי קבלת התורה וכפי שהיא צריכה להלמד, ומתאים ללמוד בשבוע האחרון לפני שבועות. לפני פרק ששי זה מוסיפים הקדמה: "שנו חכמים בלשון המשנה", כדי להראות שאין פרק זה חלק מהמשניות של המסכת המקורית אלא תוספת מהברייתות החיצוניות.

ג ואלו שנהגו לאמר עד י"ז בתמוז גמרו את המסכתא שני פעמים, והאומרים עד ר"ח אלול גמרו אותה שלש פעמים, ולמנהג אשכנז של היום שאומרים עד ראש השנה גומרים אותה ארבע פעמים. אלא היות ולא נשארו ששה שבועות עד ר"ה, בשבוע או שבועיים האחרונים אומרים שני פרקים לשבוע כדי לגמור את המסכתא בפעם האחרונה עד ר"ה.

ד ובטעם אמירתם בימים אלו כתב הלבוש (בסי' תצ"ג): משום דפרקים אלו מדברים מדברי מוסר לקבל עלינו עול תורה ומצוות לכן אומרים אותם בשבתות מגאולת מצרים עד מתן תורה, ע"כ. והאומרים אותם גם אחר שבועות הטעם הוא שגם אחר קבלת התורה צריכים אנו לעבוד על עניני דרך ארץ וקנין התורה. ומה שאומרים אותם רק בקיץ ולא בחורף, משום שאז היום קצר ואין פנאי לאחר מנחה ללמוד פרקי אבות.

ה והגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל אמר (והובא בספרו אמת ליעקב, בהקדמה לפרקי אבות): ללמוד מסכת אבות בשבועות שבין פסח לעצרת, יסוד הענין הוא מפני שאנו צועדים בעקבות אבותינו דור המדבר, שהכינו את עצמם לקבלת התורה.

ו הרב כתב: מנהג יפה נשתרש אצל ישראל והוא "ללמוד" המסכת ולא "לאמר", מפני שעיקר המטרה בפרקים אלו הוא ללמוד אותם ולהבינם היטב כדי לקיים מה שכתוב בהם. **ישמע חכם ויוסיף לקח!**

"מכל מלמד השכלחני..."

כח הדיבור - פְּרִשְׁת קדושים

הפרשה מראה לנו דרך איך להיות קדושים. ישנן דרכים רבות, ונדבר רק על שני דרכים שקשורים "בכח הדיבור" שאחד זה **המכניס** והשני **מוציא**. ידוע שמי שאוכל ומכניס לפיו רק דברים כשרים על פי ההלכה זוכה להיות קדוש והשני זה השומר את פיו מלשון הרע, רכילות ודבר שקר, עליו נאמר "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו". האם אדם שמקיים רק דבר אחד מתוך שניים, נקרא לו קדוש? חס ושלום לחשוב כך ויותר קשה לשמור על היציאה של המילים מאשר על כניסה של מאכלות אסורות.

"לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו" אומר רש"י "לא תגנובו" זה לקחת דבר שלא שייך אליך. בעשרת הדברות לא תגנוב זו גניבת דעת. ומדוע בא לא תכחשו? כי נתפסת בגניבת דעת וזה לא נעים, מכחישים, ואם לוחצים יותר אז מגיעים לשקר. וזה כדור שלג שלא עוצר...

"ולא תשבעו בשמי" שזו עבירה חמורה של "לא תשא" ובסוף גם נשבעים לשקר. היה אדם שאין עבירה שלא עבר פגש רב וביקש תיקון. חשב מה מחכה ומה יטיל עליו הרב, אמר לו הרב דבר אחד תיקח ותעמוד בו כל חיך, אמר לו מסכים. קיבל עליו לא לשקר. וכשתבריו ניסו לפתותו לדבר עבירה כגון גניבה, אמר לעצמו אם אתפס אצטרך לשקר ולכן סירב להם. ובגילוי עריות אישית תשאל אני אצטרך לשקר וגם נמנע וכך ניצל עד שנהיה לבעל תשובה אמיתי.

אומר שלמה המלך: "כרה שחת בה יפול וגולל אבן אליו תשוב". כל מילה שאדם מוציא כרה בור לעצמו ואם מלבין פנים כרה בור לחברו.

רש"י מפרש "וגולל אבן", מגלגלו ממקום למקום שיכשלו בו בני אדם. ולעניות דעתי אמרת מילה טובה זה ממתין לך, אמרת מילה רעה זה גם ממתין לך. זה כמו גולל אבן אליו תשוב.

"לא תקלל חרש..." זה כמו מכתב שלא מגיע ליעדו מחזירים לאדם ששלח. שנוכה רק לברך כי המברך את חברו נענה תחילה. (ממני עבדכם הנאמן א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

בריאות מתוקה - סוד הענבים

הענבים, אחד מהפירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל, מעשירים את התפריט היומי בשלל ויטמינים ומינרלים. בין השאר הם אוצרים בתוכם ויטמין C, מגנזיום, סידן, ברזל, זרחן, אשלגן, נתרן, אבץ ושלל ויטמינים, בהם ויטמין A, ויטמין B1, B3, B6, B12, פולסין, ניאצין וחומצה נטוטנטית. וכמוכן סיבים תזונתיים, התורמים לפעילות תקינה של מערכת העיכול.

הענבים עשירים בפלאבונים - רכיבי תזונה פעילים אשר מעניקים לפרי את צבעו המיוחד וסגולות בריאותיות נוספות. הפלאבונים הם למעשה רכיבים בעלי פעילות אנטי-אוקסידנטית (נוגדת חימצון) המסייעת לגוף להתגונן מפני התפתחות סרטן, טרשת עורקים ועוד, כולל האטת תהליכי הזדקנות שונים בגוף.

" ואבותינו סיפרו לנו "

עוצמה של תשומת לב

את הסיפור הזה סיפר ד"ר מייק אנדרסון מפלורידה, בעקבות מעשה שקרה איתו. ואנו כהרגלנו, נפיק ממעשה זה את הלקחים לעצמנו.

שמי ד"ר מייק אנדרסון, ואני נשוי באושר ואושר כחמש עשרה שנה, ויש לנו 5 ילדים, וברוך ה' כולנו בריאים וחיים בהרמוניה נפלאה. יום אחד אשתי הפתיעה אותי ואמרה לי: "מייק, מה עם אמא שלך? היא מאד מבוגרת, הרי אתה אוהב אותה! והנה החיים קצרים, תקדיש לה קצת זמן, לפחות פעמיים בשבוע." אבל אני רוצה להיות איתך, בזמן המעט שאני פנוי". השבתי לאשתי. "אני יודעת בעלי היקר", השיבה אשתי "אבל אתה אוהב גם אותה ואתה צריך לכבדה".

אמא שלי היתה אלמנה כבר מספר שנים, ובגלל עבודתי והילדים, הייתי מבקר אותה רק לעיתים רחוקות. באותו ערב התקשרתי אליה כדי להזמינה לארוחת ערב במסעדה חלבית שקטה, ולטיול בפארק.

וכשהתקשרתי אליה: היא הופתעה ושאלה: מה קרה מייק? אתה בסדר?

אמא שלי שייכת לאותן נשים שעבורם צלצול טלפון בשעות הערב המאוחרות בלילה, או הזמנת הפתעה, זה מרמז לחדשות רעות. "לא אמא" השבתי לה דרך הטלפון, "פשוט חשבתי שיהיה נחמד קצת לצאת להתאוורר יחד, ככה שנינו לבד... נו מה דעתך?"

לאחר מחשבה קצרה, היא אמרה: – "הייתי מאד רוצה". היה זה יום רביעי, והייתי בדרכי אליה אחרי העבודה, כדי לקחת אותה כפי שקבענו. למען האמת לא הייתי רגוע, היה זה מן עצבנות שלפני פגישה... ולמען השם, כשהגעתי לביתה, ראיתי שגם היא נרגשת מאד!

אימי חיכתה לי בחוץ, לבושה במעיל הישן, ולבשה את השמלה שלבשה כשחגגה את יום הנישואין האחרון, כשפניה מחייכות, ומקרינות אור כמו מלאך.

היא קדמה את פני בחיך ואמרה במין אושר: "אמרתי לחברותי שאני יוצאת הערב עם בני, והן היו מאד נרגשות" סיפרה לי כשכנסה לרכב. הלכנו למסעדה לא הכי מפוארת, אבל מאד ידידותית.

כשיצאה אימי מן הרכב, היא נתמכה בי, כאילו הייתה "הגברת הראשונה של האומה". התיישבנו ליד השולחן, והייתי צריך לקרוא לה את התפריט, כי עיניה רואות רק את האותיות הגדולות.

באמצע קריאת התפריט, הרמתי אליה את מבטי, וראיתי את אימי ישובה בצד השני של השולחן כשהיא מביטה ובוהה בי, וחיך נוסטלגי על שפתייה.

ואז היא אמרה לי: "כשהיית קטן, אני הייתי זו שקוראת לך את התפריט" אתה זוכר? "אכן", השבתי לה בחיך: "נהנה, הגיע הזמן עכשיו לפירעון, בכך שתאפשר לי עכשיו להחזיר לך טובה".

במהלך הארוחה הייתה לנו שיחה מאד נעימה, שום דבר יוצא דופן, רק עדכנו האחד את השני על חיינו. דברנו כל כך הרבה, ומשם יצאנו לטייל בפארק העירוני, והשיחה התגלגלה לה לכל מיני נושאים.

כשהחזרתי אותה הביתה, שאלתי אותה נו, מתי קובעים לפעם הבאה? היא השיבה לי: אני אצא איתך בפעם אחרת, בתנאי שתרשה לי להזמין אותך" למען האמת, לא הופתעתי מכך, שכן כזו הייתה אמא, לא אוהבת לקבל, אלא רק לתת! וכשהחזרתי אותה לביתה, נוכחתי לדעת, כי הפרידה היתה קשה. כשהחזרתי הביתה באותו באותו ערב. אשתי היתה מאד סקרנית לדעת איך אימי הגיבה על הפגישה, אמרתי לה שהיא מאד נהנתה, תוך כדי כך, הייתי אסיר תודה לאשתי, על כך שיזמה את הפגישה. אמרתי לה: שזה היה בשבילה הרבה יותר טוב, משחשבת

שזה יכול להיות!

יומיים לאחר מכן, קבלנו הודעה שאימי נפטרה מהתקף לב. הכל היה מהיר כל כך, שלא ניתן היה לעשות דבר. לאחר זמן מה, קיבלתי מעטפה מהמסעדה בה התארחתי עם אמי באותו ערב. במעטפה היה פתק מאמי ובו היה כתוב: "הארוחה שולמה מראש, הייתה לי הרגשה שלא אוכל להיות כאן איתך שוב, אך מכיון שקבענו להיפגש במסעדה, שילמתי עבור סעודה זוגית עליך ועל אשתך. נ.ב. אף פעם לא תוכל להבין, מה נתן ומה הוסיף לי אותו ערב, בתוכן חיי... אוהבת אותך מאד! אמא".

באותו רגע הציפו את עיני דמעות, אז הבנתי את החשיבות להגיד בזמן הנכון לקרובים "אני אוהב אותך", ולתת לי קיריני את המקום שמגיע להם בחיינו. כי שום דבר לא חשוב לנו בחיים, יותר מהמשפחה. לכן בואו נעניק להם מזמנינו, כי הם מצפים לנו.

אם הוריד עדיין בחיים... תדאג להם ותעריך אותם! גם אם זמנך צפוף ואתה מאוד עסוק, תרים טלפון. בשבילך להוציא את הוריד לטייל, זה להוציאם להתאוורר, ובשבילם זה פשוט לקבל חיים חדשים.

גם אם כבר הוריד אינם בחיים, העבר את הסיפור הזה הלאה, אולי מישהו ששכח מעט מהוריו הנפלאים, עכשיו – ייזכר ויגייב!

ועוד פרט חשוב! מצוות כיבוד אב ואם לא תמה במותם של ההורים. אלא גם לאחר מותם! בכל מעשה והנהגה טובה, או מצוה ולימוד תורה. אנו מקיימים בכך מצוה גדולה של (שמות כ, יא): "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, לְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֶיךָ, עַל הַצְדָּקָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ". ונזכור תמיד! אמנם ה' סולח, אבל הזמן אף פעם לא סולח! וגם אי אפשר להחזירו!!

"איש אמנו ואביו תיראו..."

ומבארים חז"ל: איזהו מורא? "לא יושב במקומו, ולא מדבר במקומו, ולא סותר את דבריו".

סיפור נפלא שסיפר ה"בבא סאלי" על אחיו רבי דוד זצ"ל שהתנהג בצורה לא מכבדת לאביו.

יום אחד התייצבו אמא וילד אצל ה"בבא סאלי". נראה היה שהילד הובא בעל כורחו. ההתנהגות שלו כלפי אימו הייתה מלאה בזלזול ובגסות, וברור היה ש"ניחת" האם לא רווה מהנהג הזה. בצר לה, נכנסה האם אל ה"בבא סאלי וביקשה ממנו ברכה שבנה ישתנה ויתנהג אליה בכבוד. ה"בבא סאלי" פנה לנער ואמר בהתרגשות: "ידע לך, כי אם הייתה לי אמא הייתי נושא אותה על פני, ורוקד מרוב שמחה". הנער שחזה בפניו הקדושות של הצדיק בזמן שאמר זאת, הזדעזע וביקש מאימו מחילה על כל מה שעשה והבטיח לשנות התנהגות.

כששמע זאת ה"בבא סאלי" התרגש והחל לספר: "אבינו הזקן היה חולה מאוד, אחי דוד הי"ד ואני היינו מטפלים בו יומם ולילה. אבי סבל מאוד ומידי פעם היה נאנח מעוצמת הכאבים. פעם אחת שאלו אחי למה הוא נאנח. אבא כששמע זאת הגיב בחומרה ואמר: "יהלום בוהק היה לי וכעת התעמעם זוהרו", בכך למעשה התכוון לומר כי הילד היקר דוד, במילים אלו - ירד מגדולתו, משום שהיה בדברים הללו משום זלזול בכבוד האב שנשמע שהוא חושב שאבא נאנח סתם ללא סיבה". ה"בבא סאלי"

המשיך וסיפר: "אחי כל כך הזדעזע, רץ לבית הכנסת והסתגר שם שנה שלמה, תוך שהוא לומד לבדו כמנודה, ומרבה בתפילות לה' יתברך שאביו ימחל לו. רק לאחר כשנה שמע שאבינו מחל לו, בא אל אבי בזחילה מהדלת, נישק את ידיו וביקש מחילה". סיים ה"בבא סאלי, חיך אל הנער, והוסיף: "ראה עד כמה הייתה יראתנו גדולה מאבא ואמא, תשתדל מכאן ולהבא לנהוג כבוד באמך ומעתי תראה רק טוב כל ימך".